

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Samadhi 2 - It's not what you think

SAMADHI

2

awakentheworld.com

Video transkripcija - Hrvatski

Samadhi 2 – Nije ono što mislite

Najveći svjetski duhovni učitelji od davnih do suvremenih vremena dijele mišljenje da najdublja istina našeg bića nije vlasništvo jedne određene religije ili duhovne tradicije, nego se može naći unutar srca svake osobe. Pjesnik Rumi je rekao "gdje je taj mjesec koji se nikada ne izlazi niti zalazi? Gdje je ta duša koja nije ni s nama ni bez nas? Nemojte reći da je ovdje ili ondje. Cijelo stvaranje je - "To", ali samo za oči koje su u stanju vidjeti.

U priči o Babilonskoj kuli čovječanstvo je fragmentirano u bezbroj jezika, vjerovanja, kultura i interesa. "Babilon" doslovno znači "Božja vrata". Ta "Vrata" su naš um koji razmišlja - naše uvjetovane strukture. Oni koji shvate svoju pravu prirodu, svoju suštinu izvan imena i oblika, budu inicirani u veliku tajnu onoga što leži iza tih vrata.

Drevna parabola, parabola o slonu, koristi se za opisivanje kako različite tradicije zapravo upućuju na jednu veliku istinu. Skupina slijepih ljudi gdje svako dodiruje različiti dio slona, stvara određeni utisak o tome što je slon. Osoba koja dodiruje slonovu nogu opisuje slona kao da je stablo. Osoba na repu kaže da je slon poput užeta. Slon je poput koplja, kaže onaj koji stoji na kljovi. Ako pojedinac dodiruje uho, čini se da je slon poput lepeze. Osoba koja dodiruje trup je sigurna da je slon poput zida. Problem je što dodirnemo naš dio slona i vjerujemo da je naše iskustvo jedina istina. Ne prihvaćamo ili ne cijenimo da je svačije iskustvo drugačiji aspekt iste životinje. Perenijalna (drevna) filozofija je razumijevanje da sve duhovne i vjerske tradicije dijele jednu univerzalnu istinu. To je mistična ili transcendentna stvarnost na čijem su temelju rasla sva duhovna znanja i doktrine.

Swami Vivekananda sažeo je drevno perenijalno podučavanje kada je rekao "kraj svih religija je shvaćanje Boga u duši. To je jedina univerzalna religija." U ovom filmu kada koristimo riječ "Bog" to je jednostavno metafora za transcendentno, bezvremensko, ukazujući na veliku misteriju izvan ograničenog egoističnog uma. Uvidjeti svoje istinsko Sopstvo ili vječno "Ja" znači doći u doticaj sa vlastitom božanskom prirodom. Svaka duša ima potencijal da dostigne novu višu razinu svijesti i probuditi se iz sna i identifikacije s formom i oblikom. Pisac i vizionar Aldous Huxley, poznat po svojoj knjizi "Hrabri novi svijet", također je napisao knjigu koju je nazvao "Perenijalna (drevna) filozofija" u kojoj piše o učenju koje se vraća uvijek iznova ponavlja kroz povijest, uzimajući oblik kulture u kojoj se ona ostvaruje. On piše: "Drevna je filozofija izražena najsloženije kroz izjavu na sanskritu "Tat Tvam Asi"; "To - je ti."

Atman ili imanentno vječno "Ja" je jedno s "Brahmanom", apsolutnim načelom cjelokupnog postojanja, i konačni je cilj svakog ljudskog bića otkriti tu činjenicu za sebe. Pronaći tko on ili ona stvarno jest. Svaka tradicija je poput plohe dragulja koji odražava jedinstvenu perspektivu istu istinu, istodobno reflektirajući i osvjetljavajući druge plohe. Bez obzira na jezik i konceptualni okvir koji se koristi, sve religije koje odražavaju izvorno učenje da postoji jedinstvo sa nečim većim, nečim izvan nas. Moguće je učiti i integrirati učenja iz jednog ili više izvora bez poistovjećivanja s njima. Kaže se da su sva istinska duhovna učenja samo prst koji pokazuje na transcendentnu, bezvremensku istinu. Ako se držimo dogmi zbog osjećaja utjehe ostati ćemo skamenjeni u našoj duhovnoj evoluciji. Shvatiti istinu bez ikakvog koncepta znači ostaviti sve. Napustiti sve za što smo vezani, što smo naučeni...napustiti sve religijske koncepte. Iz perspektive našeg ega - prst koji nam pokazuje na Samadhi pokazuje ravno u ponor. Sveti Ivan od Križa rekao je: "Ako želiš biti siguran u put kojim kročiš, moraš sklopiti oči - i hodati u mraku"

Živjeti puninu znači uvijek biti u "ničijoj zemlji"... ...i biti voljan umrijeti i umirati iznova. (Pema Chodron)

Samadhi počinje sa skokom u nepoznato. U drevnim tradicijama rečeno je onaj tko želi iskusiti Samadhi mora u konačnici odvratiti vlastitu svijest od svih poznatih predmeta; od svih vanjskih fenomena i utjecaja, uvjetovanih misli i osjeta, prema samoj svijesti. Prema unutarnjem izvoru - srcu ili esenciji svog bića. U ovom filmu kada koristimo riječ "Samadhi" - ukazujemo na ono transcendentno, bezvremensko u nama. Do najvišeg stanja Samadhi koji se zove Nirvikalpa Samadhi. U Nirvikalpa Samadhi stanju prestaje svaka aktivnost. Prestaju sva tražnja i činjenja. Možemo samo govoriti o tome što otpada dok se približavamo i što se ponovo pojavljuje kada se vratimo iz stanja Samadhi. Ne postoji percepcija niti ne-percepcija, ni "nešto" niti "ništa", ni svjesnost niti nesvjesnost. To je apsolutno, nedokučivo i neshvatljivo za um. Kada se "ja" vraća i postaje aktivan vraća se u stanju neznanja; neke vrste ponovnog rođenja, i sve postaje novo. Ostaje samo miris božanskog, koji traje sve duže i duže dok se pojedinac razvija na svom duhovnom putu.

Postoje brojna Samadhi stanja opisana u drevnim tradicijama a jezik je stvorio puno zbrke i nesporazuma kroz povijest. Mi smo odabrali koristiti riječ "Samadhi" da ukažemo na transcendentno, bezvremensko jedinstvo, ali mogli smo jednalo tako koristiti i riječ iz neke druge tradicije. "Samadhi" je drevna riječ iz sanskrta uobičajena za yogu, vedsku i Samkhya tradiciju u Indiji. Ta riječ prožela je mnoge druge duhovne tradicije. Samadhi je osmi "čvor" Patanjalijevih "osam udova joge", i osmi dio Buddha-ine novele o osam staza. Buddha je koristio riječ "Nirvana" odnosno - prestanak "vane" ili prestanak vlastite aktivnosti. Patanjali opisao jogu ili Samadhi kao "chitta vritti nirodha", što na sanskrtu znači "nestanak vrtloga ili spirale uma. "To je razdvajanje svijesti od cijele matrice razmišljanja i zamišljanja. Samadhi ne obilježava nikakav koncept jer da bi se došlo u to stanje potrebno je odustajanje od vlastitog konceptualnog uma.

Različite religije su koristile različite riječi koje opisuju jedinstvo sa Svevišnjim. Zapravo sama riječ "religija" znači nešto slično. Na latinskom "religare" znači ponovno povezivanje ili ponovno sjedinjavanje. To je slično značenju riječi "yoga" koja je izvedenica glagola "to yoke" tj. ujediniti svjetovno i transcendentno, bezvremensko. U islamu se to odražava se u drevnom arapskom značenju od riječi sam "Islam" što znači potpunu podložnost ili molitvu Bogu. To označava potpuno poniženje ili predanje vlastite strukture.

Kršćanski mistici poput sv. Franje Asiškog, sv. Terezije Avilske i Svetog Ivana od Križa redom opisuju svevišnje jedinstvo s Bogom, kraljevstvo Božje unutar sebe. U (gnostičkom) evandjelju po Tomi, Krist kaže "kraljevstvo Božje nije ovdje ni tamo. Nego, kraljevstvo mog Oca rašireno po cijeloj zemlji, a ljudi to ne vide" Radovi grčkih filozofa Platona, Plotinusa, Parmenidesa, i Heraklita kad se gledaju kroz leću perenijalnog, drevnog učenja, upućuju prema istoj mudrosti. Plotin uči da je najveći ljudski pothvat voditi ljudsku dušu prema vrhovnom stanju savršenstva i sjedinjenja sa Svevišnjim.

Isto tako vrač i poglavica plemena Lakota "Crni los" je rekao: "Prva stvar, koja je najvažnija je ono što dolazi u ljudskim dušama kada shvate njihov odnos, svoje zajedništvo sa svemirom i svim njegovim moćima. I kada shvate da u središtu svemira prebiva Veliki Duh i da je taj Centar svemira ustvari - svuda. On je unutar svakog od nas.

Na putu buđenja svijesti, osim ako nismo u stanju Samadhi uvijek postoje dvije mogućnosti, dvojna vrata na koja se može ući. Dvije dimenzije: jedna: prema čistoj svijesti, i druga: prema svijetu fenomena i događanja. Možemo plivati u struji "prema gore" prema apsolutnom, i struji "prema dolje" prema Mayi (iluziji) i svemu manifestiranom, vidljivom i nevidljivom.

Odnos između relativnog i apsolutnog može biti sažet u slijedeći citat Sri Nisargadatta Maharaj-a: "Mudrost - to je znanje sam ništa, ljubav - to je znanje da sam sve, i između to dvoje moj se život kreće " Ono što je rođeno iz tog jedinstva je nova, božanska svijest. Nešto je rođeno iz braka ili ujedinjenja tih suprotnih polariteta ili raspada dualističkih identifikacija. A opet ono što se rodi nije stvar i zapravo nije nikad rođeno jer je oduvijek tu. Svijest cvijeta stvarajući nešto novo, stvarajući ono što biste mogli nazvati perenijalno (drevno) sveto Trojstvo. Bog Otac, transcendentan, bezvremenski, nepoznat i nepromjenjiv, ujedinjen je sa Božanskom ženstvenostću, koja predstavlja je sve ono što se mijenja. Ova unija donosi alkemijsku transformaciju; poput smrti i ponovnog rođenja.

U vedskim učenjima božansku unija predstavljaju dvije temeljne snage: Shiva i Shakti. Imena i lica raznih bogova se mijenjaju kroz povijest ali njihovi temeljni atributi ostatju isti. Ono što se rodilo iz ovog jedinstva jest Nova božanska svijest, novi način za biti na svijetu. Dvije suprotnosti, a opet nerazdvojivo ujedinjene. Univerzalna energija koja je

bez središta, bez ograničenja. To je čista ljubav. Ne postoji ništa što se može dobiti ili izgubiti jer je posve prazna, a opet - apsolutno puna.

Bilo da je riječ o mističnoj školi Mezopotamije, duhovnoj tradiciji Babilonaca i Asiraca, religiji drevnog Egipta, Nubijskoj i Kemetičkoj kulturi starih Afrikanaca, šamanskim i materinjim tradicijama širom svijeta, misticizmu antičke Grčke, gnosticima ne-dualistima, Budistima, Taoistima, Židovima, Zoroastrijancima, Jainovima, Muslimanima, ili Kršćanima - može se vidjeti njihova zajednička veza: je to da svojim najvišim duhovnim spoznajama omogućuju svojim sljedbenicima da iskuse Samadhi.

Stvarna riječ "Samadhi" znači nešto kao "shvatiti istovjetnost" ili "jedinstvo" u svemu. To znači Uniju. Uniju koja ujedinjuje sve aspekte "sebe". Ali nemojte zamijeniti intelektualno razumijevanje za stvarnu realizaciju i iskustvo samadhija. To je tvoja tišina, praznina koja sve ujedinjuje razine spirale života. Kroz drevno učenje o Samadhi-ju čovječanstvo može započeti razumjeti zajednički izvor svih religija i poravnati se opet s spiralom života, Velikom Duhom, Dhamma-om ili Tao-om.

Ta "spiralna" je most koji se proteže od mikrosvijeta do makrokozmosa. Ona se uzdiže iz vašeg DNA preko unutarnjeg Lotusa energije koji se proteže kroz energetske čvorove (čakre), pa sve do spiralnih krakova galaksija. Svaka razina duše se izražava kroz spiralnu, vrtlog - kao kroz grane koje se razvijaju, žive, istražuju. Pravi Samadhi jest shvaćanje praznine svih razina sopstva. Svih slojeva duše. Spirala je beskrajna igra dualnosti i ciklusa života i smrti. Ponekad zaboravljamo našu vezu s Izvorom. Objektiv kroz kojeg gledamo vrlo je malen i mi se identificiramo sa ograničenim stvorenjem koje puže po Zemlji, samo da bismo ponovno dovršili put natrag - i vratili se Izvoru iz kojeg smo potekli. Vratili se tom centru - koji je posvuda.

Chuang Tzu je rekao: "Kad nema više razlike između "ovog" i "onog", to je stanje mira u Tao-u. U toj točki potpune smirenosti u središtu spirale u svemu se može vidjeti beskonačno i Božansko." Drevna mantra "om mani padme hum" ima poetsko značenje. Označava buđenje odnosno pronalazak dragulja unutar lotosa. Vaša istinska priroda se budi unutar duše, u svijetu - kao svijet. Korištenje Hermetičkog načela "Kako je gore tako je i dolje, kako je dolje tako i gore", možemo koristiti analogiju da bismo razumjeli odnos između uma i tišine, relativnog i apsolutnog.

Način da počnemo uviđati ne-konceptualnu prirodu Samadhi-ja je da koristimo analogiju crne rupe. Tradicionalno crna rupa je opisana kao dio svemira s masivnim gravitacijskim poljem - tako moćnim da ni svjetlost ni materija mogu pobjeći. Nove teorije u fizici naslućuju da svi objekti - od najmanjih mikroskopskih čestica do zvjezdanih formacija poput galaksija imaju crnu rupu ili tajanstvenu singularnost u njihovom središtu. U ovoj analogiji ćemo koristiti ovu novu definiciju crne rupe kao "središta koje je posvuda". U Zen tradiciji postoji mnogo pjesama i koana koji nas dovode licem-u-lice sa vratima bez dovratnika ("štoka"). Moramo proći ta vrata koja nemaju dovratnik i ne drži ih ništa - da uvidimo Samadhi.

Obzor događaja je granica u prostor-vremenu, "na rubu" crne rupe, izvan koje događaji ne mogu utjecati na vanjskog promatrača, što znači da sve što se događa iza obzora događaja (unutar crne rupe) nam nije poznato. Možemo reći da je obzor događaja crne rupe analogija za vrata bez dovratnika. To je prag između postojanja i nepostojanja. Ne postoji "ja" koji prolazi obzor događaja. U središtu crne rupe nalazi se jednodimenzionalna singularnost koja sadrži mase milijardi Sunca i zvijezda u jednom nezamislivo malom prostoru. Ukratko beskonačnu masu. Doslovno - cijeli svemir u nečem što je nemjerljivo manje od zrna pijeska. Ta singularnost, beskonačnost je nešto nedohvatljivo - van vremena i prostora. Prema modernoj fizici - bilo kakvo kretanje u tom prostoru jenemoguće, postojanje stvari je nemoguće.

Što god to bilo, ono ne pripada svijetu opažanja i percepcije, a ne može biti opisano kao sama "mirnoća." To je izvan mirnoće i pokreta. Kada shvatite centar koji je svugdje i nigdje, dualnost se raspada kao i materija i praznina vrijeme i bezvremensko. Možemo ju zvati "mirnoća u pokretu" ili "trudna praznina", u centru apsolutne tame. Taoistički učitelj Lao Tse je rekao "Tama unutar same tame - je ulaz za sve razumijevanje." Pisac i komparativni mitolog Joseph Campbell opisuje ponavljajući simbol, dio perenijalne filozofije koji on naziva Axis Mundi; središnje točka ili najviša planina. Točka oko koje se sve vrti. Točka u kojoj su mirnoća i pokret zajedno. Iz ovog Centra raste moćno stablo koje cvijeta.

"Bodhi" Stablo koje spaja sve svjetove. Baš kao što Sunce biva usisano u crnu rupu kad joj se približi, kad se vi približite velikoj, pravoj istini, vaš život se počinje okretati oko nje i vi počinjete nestajati. Dok se približavate svojoj

Božanskoj prirodi, svom vječnom "sebi" - to može biti zastrašujuće za vaš ego. Čuvari vrata su tamo da testiraju one koji žele proći na njihovom putovanju. Morate biti spremni suočiti se s nekim od vaših najvećih strahova i istodobno prihvatiti vlastitu snagu. Rasvijetliti tamu nesvjesnih strahova i skrivenu ljepotu unutra. Ako se vaš um ne pomakne, ako nema "sebe" koji reagira, onda svi fenomeni koje proizvodi podsvjest se javljaju i jednostavno prolaze. Ovo je točka na duhovnom putu gdje je prava, istinska i živa vjera najpotrebnija.

Što mislim pod tim? Živa, istinska vjera nije ista kao samo vjerovanje. Vjerovanje je prihvaćanje nečeg na razini uma kako bi si osigurali utjehu i sigurnost. Vjerovanje je način na koji um etiketira ili kontrolira iskustva. Živa - istinska vjera je zapravo potpuno suprotno od toga. Živa vjera znači ostati u potpunom mraku i neznanju, prihvaćajući s potpunim predanjem sve što proizlazi tame podsvijesti. Živa vjera znači potpuno predanje gravitacijskoj sili singularnosti, koja te želi uvući u sebe, Živa vjera znači rastvaranje ili razmontiranje svih ideja o sebi kako bi se prošlo kroz vrata bez dovratnika. Evolucija i struktura galaksije usko je povezana sa veličinom crne rupe u njezinom središtu - baš kao što je i vaša evolucija vezana uz prisustvo vječnog "sebe", i to je singularnost koja je vaša istinska priroda.

Mi ne možemo vidjeti crnu rupu, ali možemo znati o njoj po tome kako se stvari kreću oko nje, prema načinu na koji crna rupa djeluje na fizičku stvarnost. Na isti način i mi ne možemo vidjeti našu pravu prirodu. Vječno "ja" nije stvar, ali možemo promatrati prosvjetljene aktivnosti. Kako Zen učitelj Suzuki kaže: "Strogo govoreći, ne postoje prosvjetljeni ljudi. Postoji samo prosvjetljena aktivnost." Istinsko "ja" ne možemo vidjeti baš kao što oko ne može vidjeti sebe. Pravo "ja" ne možemo vidjeti jer je pravo "ja" ono što omogućava gledanje. Poput crne rupe Samadhi nije ništavilo a nije niti nešto. To je slom dualnosti "nečeg" i "ničega". Ne postoje vrata za ulazak u veliku stvarnost, ali postoje beskonačni putovi.

Staze (Dharma-e) su poput beskrajne spirale bez početka i bez kraja. Nitko ne može proći kroz vrata bez dovratnika. Ničiji um nije uspio shvatiti kako bi to napravio i niti će čiji um to moći ikada. Nitko ne može proći vrata bez dovratnika... ZATO BUDITE - NITKO. Samadhi je put bez staze, zlatni ključ. To je kraj naše identifikacije s fizičkim strukturama koje odvajaju naš unutarnji i vanjski svijet. Postoje mnogi razvojni modeli koji opisuju slojeve ili razine samostalna (fizičke) strukture. Mi ćemo koristiti primjer koji je vrlo drevni. U Upanishad-ama, "plahte" koji prekrivaju "Atman" ili dušu nazivaju se "koshe". Svaka kosha je poput zrcala. Sloj vlastitih samostruktura; veo ili razina maye (iluzije) koja nas odvraća od shvaćanja naše prave prirode ako se s njom poistovjetimo.

Većina ljudi vidi samo refleksije i vjeruju da je taj odraz ono tko su oni. Jedno ogledalo odražava životinjski sloj - fizičko tijelo. Drugo ogledalo odražava vaš um, vaše misli vaše instinkte, i percepcije. Slijedeće ogledalo vaše energije ili prane koju možete promatrati kada se okrenete prema unutra. Još jedno ogledalo odražava na razini zamišljanja što nazivamo "viši um" ili sloj mudrosti, i postoje slojevi transcendentnog, bezvremenskog odnosno blaženstva izvan dualnosti koje se mogu iskusiti kako se približavate Samadhi-ju. Postoji potencijalno bezbroj ogledala ili aspekata sebe koje se može razlikovati i koji se stalno mijenjaju.

Većina ljudi tek treba otkriti "viši um" unutarnje energije (prana-e) i blaženstvo izvan dualnosti slojeva. Većina nas ne zna da one uopće postoje. Ovi slojevi informiraju vaš život, ali vi ih ne vidite. Skrivena ogledala zapravo informiraju naše živote više od onih koja su vidljiva. Ona su nevidljiva jer za većinu ljudi ogledala nisu potpuno osvijetljena od strane naše svijesti. Poput "Indre" (mreže od dragulja), ogledala se međusobno odražavaju i odrazi odražavaju svaki drugi odraz beskrajno. Promjena na jednom ogledalu istodobno utječe na sve razine. Neka od tih zrcala mogu ostati u sjeni, osim ako imamo sreće da imatmo kompetentnog vodiča koji će nam pomoći obasjati skrivena ogledala svjetlošću.

Istina je da mi ne znamo ono što ne znamo. Sada zamislite da razbijete sva zrcala. Ne postoji ništa da odražava vas vama samima. Gdje ste? Kad um postane miran - zrcala prestaju odražavati. Nema više subjekta i objekta. Ali nemojte pogriješiti iskonsko stanje za ništavilo ili zaborav. Vječno sopstvo (vječno "ja") nije nešto, ali nije ni ništa. Izvor stvaranja nije stvar - to je sama praznina i mirnoća. To je praznina koja je izvor svih stvari. Oblik se ostvaruje točno kao praznina, a praznina se ostvaruje kao točno oblik. Ovaj Izvor je maternica stvaranja, koja je trudna sa svim mogućnostima.

Samadhi je buđenje neosobne svijesti. Baš kao kad sanjate i nakon buđenja shvate da je sve u snu bilo samo u vašem umu. Iskustvom Samadhi-ja shvatite da se sve se na ovom svijetu događa unutar razina energije u različitim nivoima i "plahtama" svijesti. Sve su to zrcala unutar zrcala, snovi u snovima. "Ja" za kojeg da misliš da jesi, je i istovremeno

san - i onaj koji sanja. Što god kažemo u ovom filmu, ne pokušavajte zapamtiti s umom. Pustite sve kraju. Jer vaša duša sanja. Sanja san o vama. San je sve što je svjetovno, što se mijenja, ali je moguće uvidjeti i ono nepromjenljivo. Ova realizacija ne može se razumjeti s ograničenim individualnim umom.

Kad se vratimo iz stanja Nirvikalpa Samadhi ogledala počinju ponovno reflektirati. I vi napokon shvaćate da je sada svijet za koji mislite da u njemu živite zapravo - VI. Ne onaj ograničeni "Vi" koji je samo jedan privremeni odraz, nego ste svjesni svoje prave prirode kao izvora svega što JEST. Ovo svitanje više mudrosti, embrij, "prajna" ili spoznaja je ono što se rađa iz Samadhi-ja. Prema knjizi o Jobu iz starog zavjeta - "Chokhma" (mudrost) dolazi iz ništavila. Ova točka mudrosti je i jedno i drugo: beskonačno mala i još uvijek obuhvaća cijelo biće, ali ostaje nerazumljiva sve dok ne dobije oblik i formu u palači zrcala, koju se naziva "binah" - maternica isklesana od strane više mudrosti koja daje oblik embriju Božjeg Duha.

Postojanje ogledala ili postojanje uma nije problem. Naprotiv: pogreška ili aberacija ljudske percepcije je to što sebe identificiramo s njim. Ova iluzija, da smo ograničeni "ja", se naziva "Maya". Učenja yoge kažu da bi se uvidjelo i iskusi Samadhi mora se promatrati objekt meditacije dok on potpuno ne nestane: dok ne vi nestanete u njemu ili on u vama. Iako je jezik u različitim tradicijama različit, u svom korijenu svi oni upućuju prema prestanku identifikacije sa fizičkim i svim aktivnostima koje su sama sebi svrha. Buddha je uvijek poučavao na negativan način. Podučavao je kako istražiti izravno vlastite stvorene strukture. On nije nikad rekao što točno Samadhi jest, osim - da je to kraj svake patnje.

U Advaita Vedanti postoji pojam "neti-neti" koji znači "nit ovo - niti ono". Ljudi na putu do samospoznavanja propituju u njihovu pravu prirodu, ili prirodu "Brahmana" najprije otkrivajući ono što nisu. Slično, u kršćanstvu sv. Tereza Avilska je opisala molitveni pristup na temelju negativnog puta ("via Negativa"). To je molitva potpune tišine, potpune predaje i jedinstva, što je jedini način pristupa Svevišnjem. Ovim postupnim procesom uklanja se sve što nije trajno, sve što je promjenljivo. Um, ego i sve fenomene, uključujući skrivene slojeve sopstva. Nesvjesno mora postati transparentno kako bi bili u stanju odražavati jedan Izvor. Ako ima nekih dubokih znanja ili sopstvo upravlja na nesvjesnom nivou, onda naš život ostaje zaključan u labirint skrivenih obrazaca koji čine neotkrivenog "ja".

Kada se svi slojevi sopstva otkriju kao prazni onda pojedinac postaje slobodan od sebe. Slobodan od svih koncepata. Kritična točka u vašoj evoluciji je trenutak kad shvatite da ne znate tko ste. Tko je to tko doživljava iskustvo daha? Tko doživljava okus? Tko doživljava pjev, ritual, ples, planinu? Tko svjedoči svjedoku? Tko promatra promatrača? Ispočetka kada promatramo promatrača vidjet ćete samo lažno "ja", ali ako ste ustrajni, on će se predati. Utonite izravno u "tko" ili "što" vaših iskustava. Neumoljivo, bez treptanja, probojno, fokusirano, s punom snagom tvog bića.

Ne postoji "ja" koji se budi. Ne budite se VI! Ono iz čega se budite je iluzija o odvojenom sopstvu od ostatka stvaranja. Budite se iz sna o ograničenom "sebi". Razgovarati o tome je potpuno besmisleno. Mora postojati stvarni prestanak sopstva da se izravno shvati i iskusi što je to, i kada se iskusi - nema ništa što se može reći o tome. Čim kažete nešto, vratili ste se u um. A ja - ja sam već rekao previše. Mi obično imamo tri stanja svijesti: buđenje, sanjanje i duboki san. Samadhi se ponekad spominje kao četvrto stanje, izvorno stanje svijesti.

Praskonska budnost koja može postati prisutna kontinuirano i paralelno s drugim stanjima svijesti. U Vedanti se to zove Turiya. Ostali termini za "Turiya-u" su: Kristova svijest, svjesnost Krishne, Buddha-ina priroda ili Sahaja Samadhi. U Sahaja Samadhi vječni "ja" ostaje prisutan zajedno s korištenjem ponog potencijala svih ljudskih funkcija. Mirnoća je nepomičnost u središtu spirale svih promjenjivih pojava. Misli osjećaji, osjetila i energija rotiraju se oko nje na udaljenosti ali stupanj mirnoće ili sopstva ostaje tijekom izvanjske aktivnosti točno kao u meditaciji. Moguće je da vječni "ja" ostaje prisutan čak tijekom dubokog sna; da vaša svijest o "Ja jesam" dolazi i odlazi čak i ako se stanja svijesti promijene.

To je način spavanja u yogi. U Pjesmi nad pjesmama ili Solomonovoj pjesmi iz hebrejske Biblije i Staroga zavjeta piše: "Ja Spavam, ali moje srce je budno" Ova realizacija, shvaćanje, vječne neosobne svijesti ogleda se najljepše u Kristovim riječima kad je rekao: "Prije nego što je Abraham bio - JA JESAM." Jedna svijest koja svijetli kroz bezbroj lica, bezbroj oblika. Isprva je poput krhkog plamena rođena iz polariteta i suprotnosti unutar vas. Muška penetrirajuća svijest sa predanjem ili otvaranjem ženske energije. Ona je osjetljiva i lako se izgubi, i pojedinac treba brinuti se i štititi ju i zadržati je živom dok ne bude zrela. Samadhi je istovremeno bezvremensko stanje svijesti i pozornica u razvojnom procesu rasta. Nešto organsko i što raste u vremenu. Kako provodi sve više i više vremena u Samadhi-ju, u sadašnjem

trenutku, u bezvremenskom, pojedinac uzima sve više i više naredbi smjera iz srca, duše ili Atmana, a manje od uvjetovane strukture uma.

Na taj način pojedinac se oslobađa "nižeg uma". Slobodan od patološkog razmišljanja. Unutarnje ožičenje se mijenja. Energija više ne teče nesvjesno u stare uvjetovane strukture, što drugim riječima rečeno znači, da pojedinac više nije identificiran sa vlastitom strukturom, sa izvanjskim svijetom oblika. Da bi se iskusio Samadhi potrebno je uložiti određeni trud i napor, tako velik da napor postane potpuno predanje sebe, i predanje tako obuhvatno da zahtjeva potpuni napor kompletnog čovjekova bića; svu njegovu energiju. To je ravnoteža napora i predanja, yin i yang. Neka vrsta napora bez posebnog truda.

Indijski mistik i yogi Paramahansa Ramakrishna je rekao: "Nemoj tražiti prosvjetljenje osim ako ga ne tražiš tako kao što osoba čija je kosa u plamenu traži jezero." "Tražite ga cijelim bićem." Tijekom prakse koja nadilazi i transcendiraju ego potrebna je velika hrabrost, budnost i ustrajnost da bi zametak zadržali živim. Ne pasti natrag u obrasce svijeta. Potrebna je spremnost da se ide protiv struje, protiv neumoljivog gnječenja matrice svijeta oko nas, i mlinskog kamenja patnje (samsare). Svaki dah, svaka misao mora biti usmjerena prema shvaćanju i realizaciji Izvora vlastitog postojanja. Samadhi nije ostvaren trudom a nije niti bez napora. Pustite koncept napora i lakoće; to je dualnost koja postoji samo u umu.

Stvarna realizacija samadhija je tako jednostavna tako nediferencirana da je uvijek pogrešno protumačena jezikom. koji je inherentno (u osnovi) dualistički. Postoji samo jedna iskonska svijest koja se budi se kao svijet sam, ali je bila zamračena mnogim slojevima uma. Kao Sunce skriveno iza oblaka kako se svaki sloj uma odmata i otpada Otkriva se izvor i esencija života. Kako se svaki sloj uma odmata i otpada zovemo ga kao drugačiji Samadhi. U biti su to imena dodijeljena različitim iskustvima ili različitim vrstama pojava. ali Samadhi je toliko jednostavan da kada vam se kaže što je to i kako ga ostvariti vaš um će uvijek to promašiti. Zapravo, Samadhi nije jednostavan niti težak; samo je um taj koji čini da je to tako. Kad nema uma nema problema, jer um je ono što treba zaustaviti prije nego što se to postigne. To uopće nije događaj. Najsažetije učenje Samadhija se može pronaći u ovoj frazi: "Budi miran - i znaj."

Kako možemo koristiti riječi i slike da bismo prenijeli mirnoću? Kako možemo prenijeti šutnju stvaranjem buke? Umjesto da govorimo o Samadhi-ju kao intelektualnom konceptu ovaj film je radikalni poziv na nedjelovanje. Poziv na meditaciju, unutarnju tišinu i unutarnju molitvu. Poziv da se ZAUSTAVITE! Zaustavite sve što je pogonjeno patološkim egoističnim umom. Budite mirni - i znajte. Nitko vam ne može reći što će se pojaviti mirnoće i tišine. Ovo je poziv da djelujemo iz duhovnog srca. To je kao da se sjećate nečeg drevnog. Duša se budi i sjeća se sama sebe. Bila je uspavani putnik, ali sada se praznina budi i uviđa sebe kao sve oko sebe. Ne možete zamisliti što je Samadhi ograničenim egoističnim umom kao što ne možete opisati slijepoj osobi što je boja. Tvoj um ne može znati. Ne može ga proizvesti. Iskusiti Samadhi je vidjeti na drugačiji način, ne vidjeti zasebne stvari, ali prepoznati vidovnjaka.

Sveti Franjo Asiški rekao je "ono što zapravo tražite - jest ono što gleda. "Jednom kada ste vidjeli mjesec možete ga prepoznati u svakom odrazu. Pravi "ja" je uvijek bio tamo, jer je u svemu, ali niste iskusili njegovu prisutnost. Kada naučite prepoznati, prebivati i ostati istinski "ja" izvan uma i osjetila moguće je iskusiti strahopoštovanje prema svemu zemaljskom. Postajemo strahopoštovanje. Ne pokušavajte biti slobodni od želja jer željeti biti slobodan od želja je isto želja. Ne možete pokušati biti mirni još zato što svaki pokušaj ustvari - pokret. Iskusite mirnoću koja je uvijek bila prisutna. Budite ta mirnoća - i znajte. Kada se sve preferencije otpuštaju Izvor će se otkriti, ali ne držite se čak niti Izvora.

Velika stvarnost, Tao nije jedan ni dva. Ramana Maharshi je rekao "Ja" je samo jedan. Ako je to ograničeno je ego, ako je neograničeno onda je to beskonačna i velika stvarnost. "Ako povjerujete u ono što je rečeno u filmu, promašili ste bit. Ako ne povjerujete, također ste promašili poantu. Shvatite da vjerovanje i nevjerovanje djeluju na razini uma. Oni zahtijevaju znanje, ali ako uđete u vlastitu istragu i ispitivanje svih aspekata vašeg bića, saznajući tko je taj koji istražuje Ako ste spremni živjeti po principu "ne moja volja - nego viša volja nek bude ispunjena" Ako ste spremni putovati iznad svega što znate onda ste u mogućnosti iskusiti ono što na što sam vam pokušao pokazati. Tek tada ćete iskusiti za sebe duboko otajstvo i ljepotu jednostavnog postojanja. Postoji još jedna mogućnost za život.

Postoji nešto sveto, nedokučivo što se može otkriti u miru dubine tvog bića, izvan pojmova i koncepata, izvan dogmi, izvan uvjetovanih aktivnosti i svake preferencije. Nije uvjetovana tehnikama, ritualima ili praksama. Ne postoji "kako" da to dobijete Nema sustava. Na putu nema staze. Kao što kažu u Zenu "To je otkrivanje onog vašeg izvornog lica kojeg ste imali i prije nego što ste rođeni." Nije riječ o dodavanju vrijednosti sebi ili za sebe. To postaje svjetlo prema

sebi; svjetlo koje raspršuje iluziju o sebi. Život će uvijek ostati neispunjen i srce će uvijek ostati nemirno dok se ne odmori u tom otajstvu izvan imena i oblika.